



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ex Illvstrissimo Cardinali Bellarmino Epitome
Controuersiarum Omnium huius Aeui
Lvthero-Calvinisticarvm Sub diuersis Titulis bis
Quadripertitis digestarum**

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiae, 1624

XXXI. An Christus verè Deus fuerit, adeo ab Anima carneque imperfectus?

urn:nbn:de:hbz:466:1-11726

Autem à primo conceptionis instanti plenè vidit Deum per essentiam: quæ visio fidem excludit.

Existis liquet responsio ad scripturas quas obiiciunt quæstione superiore. Quæ respondet Bell. cap. 5. lib. 1. de Christo.

QVÆSTIO XXX.

Nam quæ Anima Christi inerat indolis, virtutis quæ imperfectio?

LUTHERI discipulus Zyvinglius in Confess. ad Carolum V. Christus ab exordio naturalium minimè omnium virtute, animique dotibus cunctis plenus existit. Profecit indies anima eius; cum ab initio omnia nosset. Lutherus ipse epist. ad Argentin. Christum à nobis primò ducatum au letum gloriari. Ac hæc quam mendax gloriatio, quam blasphema vulgatio? Liqueat hæc; & patebit inferius quæst. 32.

CALVINUS in Luc. 2. v. 49. *Adolevit Iesus sicut corpore, ita secundum Animam quoque creverunt cum aetate dotes animi. Quomodo igitur Ioan. 1. Plenus gratiæ? Idem in Luc. 4. v. 1. Ulteriore virtute instructus est & indutus, cum è Iordane egressus fuit. Idem in Mat. 3. v. 16. Ulteriore, cum ad Redemptionis munus sese accinxit.*

Huc ve ò etiam cum Agnoitis Scripturas erepat. Vt Luc. 2. *Puer crescebat, & confortabatur Spiritu plenus sapientia; & gratia Dei erat in illo.* In græco autem est πληρήμενος, id est, implebatur: non πλήρης, id est, plenus. Ibid. *Proficiebat sapientia, aetate, & gratia.*

AUTOR. I. Vox πληρήμενος quandoque idem quod πλήρης, id est, redundans significat vt Stephani Lexicon ipsorum novit, inque ludis pueri. 2. Deinde, esto, passivè capiatur; sit Implebatur, id est, ait S. Athan. serm. 4. contra Arianos: indicis ad opera maiora aptabatur proficiente corpuscule perficiunda, quæ tum illud roborabatur. Itemque scientia implebatur increatâ, & infusâ, exten-

suè in membris, quantum augescebat.

Experimentaliter quoque acquisitâ crescebat: & vt ait S. Ambr. lib. de Incarn. c. 7. etsi naturam habuit ab initio perfectam; sensu tamen humano profecit; scil. Tum in se; Tum in opinione hominum quibus magis indies sapientiam & gratiam Dei, quæ erat in illo, aperiebat: Tum, ait S. Damascenus in Luc. 2. Sicut Episcopus proficit in Ecclesia sua, Doctor in discipulis proficientibus; ita Iesus apud homines. Ideò additur: *apud Deum meritis, quæ homo: & homines, operibus & fructu animarum.*

Quid, quod, vt suprâ retuli, S. Athanasius simpliciter negat Christum, quæ Deum, Sapientiâ profecisse? Confule porrò D. Thom. p. 3. q. 7. a. 1. 2. 5. 9. 10. 11.

QVÆSTIO XXXI.

An Christus verè Deus fuerit, sic ab anima carneque imperfectus?

EX LUTHERO suprâ accepimus, expunxisse enim voculam *Ita* 9. *Deus fortè, ac supposuisse virtus:* diceique *IESUM Patris instrumentum.* LUTHERANOS ceteros *Energium esse.* Vide suprâ qq. 6. 7. 10. 13. 14. 18. 20. Tamen è contrâ non defuerint, qui etiam Humanitatem Christi contenderint esse Deificatam: Vt suprâ quæst. 27.

LIBERTINI & FAMILIANI, Christum esse nudum *Hominem*, verbotim profitebantur. Sunt hi à Quintino & Coppino, tutoribus duobus Flandris, oriundi; quorum in Gallia velut examen quoddam esse Calvinus ait, in *Instruct. adversus Libertinos.* In Hollandia, Brabantia, Flandria magno certe numero volitant. Hi accedunt Familiani, qui in Angliâ ad imensam sunt multitudinem amplificati; vt vet ipsi Ministri conqueantur. Vide *prefat. lib. Londini editi contra Familiam amoris anno 1577.* Porò Transylvaniam hæc lucus perussit propè vniuersam. Virique disseminabant, *In sua quemque se saluari posse, & omnes in omni fide.* Promteque Liberum esse licitum quocuius Christiano credere, quod libitum; dum modò scelerum nullam condemnet.

CALVINIANI, an Athei, his accedunt, teste Sebast. Franco, vt est, in *Caluino-turcico* lib. 3. cap. 9. qui dicunt: *Christus non est*

6 aliter

aliter Deum, quam Socrates olim aut Mercurius Trimegistus dicebatur Deus. 2. Simile Ios. Simlerus, in præfat. lib. de æterno Filio Dei, testatur; Plurimos suorum ex Christo sæ-
gum facere Philosophum; datum nobis, ut sit re-
dē visendū exemplum. Iuellus, contra Har-
dingum lib. 1. art. 1. §. 5. affirmat: Deum esse
Christum, & tamen sacrificium obtulisse Deo;
dormientis potius animi, quam cogitantis est sen-
tentia. 4. Cartero Wittenb. in 2. Replica.
pag. 191. illi suffragatur, hocque amplius con-
firmans ait: Nunquam persuadebis; Iudæos
Petrum, Paulum, &c. unquam adeo fuisse stu-
pidos, ut crederent, Vilem aliquem & simplicem
HOMUNCIONEM, quem oculis cernerent; DEVM
fuisse viventem. Cōmuniō tamen est miti r.

AUTOR. Hæcetales blasphemias in
pluribus supra Quæsitis jugulauimus.
Quibus hic istud solū adicio velut au-
ctarium: **PHOTINVS**, teste *Bzouio*
anno 342. §. 10. Sirmianus Episcopus, i-
stius sese Hæresiarcham fecit: ut doceret,
Filium Dei solum nudum esse hominem, ac
fuisse. Vnde sectatores ejusdem dicti sunt
Homunicista: ab ipsis Arianis Synodaliter
condemnati: **CONTRA** quos utro-
que ita Symbolum S. Athanasij habet:
Perfectus Deus est Christus, & perfectus Ho-
mo. Neque hic nos plura de isto.

QVÆSTIO XXXII.

Num in quibusdam Christus culpabi-
liter defecerit?

LUTHERO in Confess. de Cæna Dom. Christus
fuit SALVATOR infirmus. Si humanam, inquit,
tantum naturam pro me passim credo, Christus ille mihi
simpliciter vel infirmus est Saluator: tunc ipse benè indiget
alio Saluatore.

2. **BRENTIO**, in Euang. Dom. 3. post Pentec.
Christus fuit IMPOSTOR. Videmus, ait, Christum
sic legè paritè respondisse: hoc fac, & viues: ut viam
indicauerit ad æternam damnationem.

3. **LUTHERVS** in Psal. 22. vers. Deus meus, Deus
meus: & in Comment. in Gal. 3. tom. 4. Ienen. De
Christo, inquit, hoc omnes: Propheeta in Spiritu præside-
runt, quod futurus esset omnium maximus læro, homi-
cida, fur, adulter, facilegus, blasphemus. Nisi dixerimus

Christum simul summè iustum, & summè PÆCEAS
TORREM; summè simul men-tacem, & summè veracem;
simul summè gloriantem, & summè desperantem: simul
summè beatum, & summè damnatum. Non videre pos-
sum, quomodo à Deo sit derelictus.

Hocine est quod, Luthere, iactabas Epist. ad Argent:
Christum à nobis primo vulgatum audemus gloriari. Vi-
nam neque ex te id unquam mundus audisset; ne au-
ditu exhorresceret? Vide supra quæst. 13. & 17.

CALVINVS, quæ de Christo agonizante
in horto, & in cruce Caluarie suspensio bla-
phemet, infra reddemus. Quantis reum
peragat Christum sceleribus, supra, quæst. 17.
attulimus. Idem certè in Matth. 26. v. 39.
Christus ait, hominum aliorum instar, inordi-
natis affectionibus, & passionibus inconsideratia,
deceptiani, titillationi sensuum, timorig: fuit ex-
positus. Vides in horto, ut statim ab ipsis carce-
ribus affectum suum Christus colibeat, seq. ip-
sum maturè cogat in ordinem?

2. Quæcirca inquit in Deut. 12. v. 13. Er-
rant, qui Christum putant illum Prophetaem,
quem Iudæis Mo ses pollicetur. Rursus idem
Ecebolius in Luc. cap. 7. vers. 29. ait: Euan-
gelij Christi gloriam valdè obscurat, quo disci-
pulos ille non nisi ex quisquisitis & face populū
colligere potuit.

3. **ZWINGLIO MENDAX** est Christus
serm. de prouident. 10. Christus quotie ho-
nis operibus mercedem pollicetur; hyperbolæ
tantum iactat, & hyperobas.

4. **CALVINVS** in Luc. c. 16. Differen-
tesus, duras & longè peccitas adhibet similitu-
dines: In Luc. 22. v. 13. Et quæ non ex omni
parte quadrant: Item in Matth. 7. v. 12. Su-
peruacuas affert illationes; in Ioan. c. 1. Nec
satis aptas proposito. in Matth. c. 9. v. 5. Sæpe
parum solidè ratiocinatur. Idem in Mat. h.
c. 18. Verba Prophetarum in alienum sensum
deflectit. Idem in Matth. c. 12. v. 25, Parum so-
lidè refutat aduersarios &c.

AUTOR. ex Choglero: 1. Falleris
Paulle, qui in Christo fuisse omnes the-
sauros scientiæ & sapientiæ Coloffensibus
prædicasti. Nihil sapitis, qui dixistis: Matth.

7. Nunquam sic locutus est homo.

2. Quis